

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 4.

JULEN 1981

13. ÅRG.

JULEFEST.

Dagen blir lang - de minste spør igjen - skal vi ikke snart gå? Det er dagen for barnefesten. Festen som for de små - ja kanskje for de store og, er blitt den store festen. Forventningene er synlige - alle har vi vel gått og ventet på å komme avsted til en barnefest.

De fineste kjoler blir lagt fram - alt det beste skal på. Det er i dag vi skal vise oss i de nye buksene - den flotte skjorten - den lekke kjolen.

Endelig - vi er klar, og vi rusler avsted. Fra kapellet lyser det i alle vinduer - det ser så varmt og koselig ut, og stadig strømmer det til flere - barn - voksne - her er alle med. I storesalen er det ikke mange plassene igjen, og i lillesalen er der visst allerede fullt. Noen av de minste holder seg i nærheten av mamma eller pappa, andre har litt mer fart på seg. Innenfor døren står en liten kar og ser - se - se det juletreet - det var svært. Det er det største jeg har sett. Og rundt i salen, ja overalt er det barn - spente og forventningsfulle. I dag er det vår fest.

Fra talerstolen blir det også snakket om barn - om Jesusbarnet. Et lite barn ble født i en stall - langt - langt - herfra - og så samles vi for å feire dette. All denne stasen for dette barnet - det var rart. Men etter hvert som det blir fortalt om barnet - om Jesus, så er det jo slett ikke rart. Selvfølgelig må vi feire, her er bare det fineste og beste nok - tenk - hørte du hva som ble fortalt - "En frelser er født" - Jesusbarnet - det barnet som ble født jule natt for lenge - lenge siden - langt herfra - er også min frelser. Det er jo slett ikke rart at julefesten er en slik glad fest. Vi tar hverandres hender og vi synger mens vi ser på juletreet - vi

ser mot toppen - vi ser på stjernen som skal minne oss om dette barnet - om frelseren. Og så går vi der sammen - vi synger om og om igjen - om vår glede - om vår frelser - om julen - ja om alt dette som gjør oss så glade. En frelser er født - ja tenk - første gangen var det englene som sang det - i dag er det den lille jenta - den lille gutten - ja kanskje storebror - og mor - ja bestemor og farfar. Vi synger det alle sammen - ja for Gud er glad i oss, og han har sendt oss en frelser. Vi fortsetter rundt treet - vi synger og vi klapper - vi bukker og vi neier. Noen leser fine julevers - mens andre tenner små lys og forteller om Jesus. Pakker blir delt ut - slik som vismennene gav fine gaver til Jesus - ja så gir vi pakker til hverandre - vi gjør det fordi vi er så glade - og fordi vi så gjerne vil dele gleden med andre. Tenk å få være med å feire Jesus.

VELSIGNET JULEFEST.

Jostein Handal.

Pappa, jeg er trett av leke,
la meg sette meg hos deg.
Vil du finne frem vår bibel
og lese litt for meg.
Jeg vil gjerne at du leser
om det lille Jesus-barn,
som på julekvelden fødtes
i en stall langt her i fra.

Jeg vil gjerne deg fortelle
hvordan Josef strevde frem,
mens Maria satt på eslet
på vei til Betlehem.
Alle herberger var opptatt,
ingen steder var der rom.
Da lt håp var nesten ute,
fikk de stallen som stod tom.

Josef gjorde i stand krybben,
og la i litt halm og strå.
Og da Jesusbarnet fødtes,
så la de ham derpå.
Siden kom der noen hyrder,
og de ville Jesus se,
de fortalte mye pent,
de hadde hørt av englene.

Pappa om jeg hadde levet
på den tid da Jesus kom.
Ja, så ville jeg ha sørget
for at krybben fikk stå tom.
Jesus skulle fått den sengen
som på gjesterommet står.
Og den gode varme dynen
som vi fikk til sengen vår.

Ja, min kjære lille gutt jeg er
så glad du har det så,
at det beste som du eier,
er Jesus verdt å få.
La ham få ditt lille hjerte,
han vil gjerne hos deg bo.
Han vil lede deg til himlen,
der er skjont, kan du tro.

Høst
stor
fisk
i he
For
var
aug.
6000
ene
tonn
høst
til
ber,
alge
eller
ut i
Så o
har
stom
nen
først
kan

SKJERNØYPOSTEN

Redaktør: Sigurd Aalvik

Tlf. 68611.

I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walvick og Norvald
Jenssen.

Adr. Skjernøy, 4500 Mandal.

Postgirokonto: 5 42 53 68.

Kontakt i U.S.A.

Mrs. Elinor Kristiansen.

Adr. 853 - 58st

Brooklyn N.Y. 11220

Abonnementspris pr. år kr. 10,-
U.S.A. \$ 2.-

LITT FISKEPRAT

Høststormene er over oss. Den ene stormen avløser den andre, og fiskerne har hatt mye landligge i hele høst.

For å begynne med makrellen, så var det et godt snurpefiske i aug./sept. med fangster opp til 6000 kg. i kastet. De 3 notbåtene fra øya fikk fra 25 til 30 tonn makrell hver i sommer og høst. Det var også mye makrell til helt ut i slutten av september, men da kom uværet og brunt alge-vann, og all fisken forsvant, ellers hadde nok fisket fortsatt ut i oktober.

Så over til hummeren, som kanskje har vært et lite lyspunkt i all stormen. Det kan se ut som bunnen er nådd, i allefall er det første gang på mange år at det kan registreres en liten oppgang.

Det var også noen flere små-hummer enn de siste årene, så det skal bli spennende å se om vi for alvor er på vei opp av bølgedalen. Det var veldig dårlig deltakelse i fisket i høst, etter flere svarte år etter hverandre. Mange hadde mistet troen på et lønnsomt fiske, og største teinetall var bare 80-90 teiner pr. båt. Toppfangstene var ca. 400, 200 og nedover. Men hadde ikke været vært så umulig ville nok resultatet blitt noe bedre. Og teinetap er det også blitt, 15-20 teiner for de mest uheldige. Forskuddspris på hummer til fisker er 70 kr.

Ellers har det vært mye sei, fra 1/2 til 1 kg. som tas på dorg og garn, opptil 300 - 400 kg.

Torsken har også vist seg i trollgarna, men før det blir nordlig og kaldt og fint vær, blir det nok ikke noe fart i fisket.

De to skøytene herfra som fisker med garn har nå i okt./nov. bare hatt et par små turer på Revet på grunn av alt uværet. Men under land er det nå i det siste blitt en del pigghå, med fangster på 1100 - 1200 kg. Håen blir betalt med kr- 3,50 pr. kg. så det blir jo et brukbart resultat.

Ellers er det blitt god tid til bøting og reparasjon av redskapene på alle landliggedagene.

Så håper vi at juletorsken står klar og venter på trollgarn, pilk og snøre. Det ser ut til at torsken også er på oppgang, så lykke til. -----

Vi har fått beskjed om at Einar Stjernesund er død. Vi kjente ham ikke, men vet at han er født og vokste opp i Skjernøysund. Vi er takknemmelige for alle beretninger og opplevelser han sendte til oss og som folk har fått lest om i Skjernøyposten. Vi håper andre vil ta over og skrive til oss om minner og opplevelser fra svunne tider. Einar Stjernesund bodde nå på Lillestrøm. Vi lyser fred over hans minne. -----

Det er blitt foretatt en del utvendige reparasjonsarbeider på kapellet nå. På tårnet er det satt på nye koppperplater i stedet for de gamle som nesten var rustet i stykker. Det ble også satt inn en ekstra pendel på klokka slik at en nå kan slå enkle slag. Nye vindskier og vannbord ble lagt på og nytt spir i hver ende av huset. Bjelkene på 6 x 6" som ligger på tvers samt den som står loddrett opp mot spiret ble også skiftet ut da alt dette var råttent og dårlig. Noe arbeid står ennå igjen, som å skifte ut hjørnebordene på tårnet samt å sette nye boltet i klokkestolen i tårnet. Generelt er dette et ganske omfattende arbeide som vil koste en hel del, men som også var helt nødvendig. Finansieringen ordnet seg også på en ganske fin måte. Avdøde Brynjulf Wilhelmsen hadde testamentert alle sine kontanter, etter at alle utgifter var betalt, til kapellet. Og denne summen var på over kr. 50.000, så disse pengene kom vel med. Vi vil også med det samme revne at det i sommer ble satt inn skillevegger på begge toalettene.

Fra 6. til 11. okt. var det aksjonsuke. Dette var arrangert likt i hele Agder bispedømme, med hver sin taler på hvert sted. Her på Skjernøy var det stiftskapelan Jan Duvaland som talte. Han er ansatt på biskopens kontor. Til møtene var det også sang hver kveld, og det var bønnemøte 1/2 time før. Møtene ble holdt i storesalen og var spesielt godt besøkt. --- Siden har også Oddvar Tveito hatt en møteserie på 4 dager, fra tirsdag 10. til fredag 13. nov. Fredag var det kun for ungdomsgruppa. Disse møtene ble også lagt opp med bønnemøte 1/2 time før, og det var sang til møtene. Tilslutningen til disse møter var ikke det helt store.

Den 16. okt. hadde vi den årlige krabbefesten. Det var ungdomsgruppa som stod for programmet som var godt lagt opp og det var mye folk. Taler var Per Løvås og det var sang av Karin og Jorunn. --- Fredag 6. okt. var det filmkveld hvor det ble vist et par leide filmer. Ellers har det vært holdt faste onsdagsmøter utover hele høsten, med forskjellige talere. I tillegg har det vært et par kameratslige samvær og noen bønnemøter.

Vesterøyas Kvinneforening hadde utlodning fredag 23. okt. og Østerøya lørdag den 21. nov. Resultatene ble, for Vesterøya ca. kr: 6700, og for Østerøya ca. kr- 7300. Søndag 22. nov, var det musikkandakt.

Videre fremover synger vi jula inn, med grautfest fredag 18. des. Og så vil vi til slutt minne om juletreffestene som blir på de tradisjonelle dagene, ungdomsfesten mandag 28, og barnefesten tirsdag 29. des. Vi vil håpe på tallrik oppslutning, særlig for ungdomsfestens vedkommende. -Velkommen alle fra fjern og nær og gjør det til en riktig hyggelig og gild fest.

Og så ønsker vi alle våre lesere en rik og velsignet julehøytid.

OKKUPASJON - EVAKUERING.

Evakueringen av Skjernøya i 1941 er etter hvert gått over i historien. Heldigvis er en del av disse tingene skrevet i Skjernøyposten slik at etterslekten også kan få del i disse hendelsene. Skjernøyposten er et unikum for øyboerne og dets utflyttere, noe redaksjonen skal ha all ros for. Takk for alt arbeide dere har lagt ned i avisen. Dette bidrar i høy grad til Skjernøyas historie. For å få det fulle bilde av evakueringen på øya, må vi også se på hva myndighetene, lensmannen, har foretatt seg. Lensmannen hadde hovedsakelig med evakueringen fra Omland skolekrets, og Thomas, hans bror lensmannsbetjenten, hadde Skjernøy skolekrets. Da la begge ned et stort arbeide, og rettsapparatet fungerte greit. Med velvillighet fra forrige lensmann, Arne Askildsen, har vi fått lov å gjengi hans versjon i Skjernøyposten om evakueringen i ovennevnte skolekretser.

H. W.

EVAKUERING AV SKJERNØY OG OMLAND SKOLEKRETSE I HALSE OG HARKMARK SOMMEREN 1941.

At okkupasjonstiden bød på mange og uhyggelige overaskelser, er en kjent sak. Noe av det som følte hardest for Halse og Harkmark, var den uhyggelige evakueringen av 2 hele skolekretser i herredet. Nu etterpå - når en vet at det gikk bedre enn en fryktet, synes det kanskje ikke å ha vært så svært. Men da evakueringsordren kom, ante en jo ikke hvorledes det hele skulle løpe av. Det som erindres er at i og med at befolkningen ble evakuert, så mistet da også praktisk talt sin levevei. Riktignok het det fra tysk hold at evakueringen bare var en midlertidig foranstaltning og at befolkningen skulle komme hjem igjen om noen uker, men med det kjendskap en hadde fått til nasistisk ordholdenhet, så var det vanskelig å vite om en kunne ha tillit til hva der ble lovet. En visste da heller ikke hva området skulle brukes til eller hvorfor evakueringen skulle skje. De fleste regnet derfor med den mulighet at der iallfall kunne skje ganske store ødeleggelser før befolkningen kunne ta sine eiendommer i besittelse igjen. Når så hertil kommer nordmennenes kjærlighet til sin jord og på den andre side den motvilje, ja tildels het, en næret mot tyskerne, så var det kanskje et uttrykk for folkemeningen i de distrikter det gjaldt det som en mann på Eskelandropte ut da han fikk vite om evakueringsordren: "Før skal jeg brenne husene av før de svina skal komme i dem!" En annen ting som gjorde forholdet vanskelig, var at innhøstningen av høyavlingen stod for døren.

Hendelsen utviklet seg slik: Om kvelden den 9. juni 1941 fikk jeg ordre til å møte på Mandal politikammer. Da jeg kom dit var tysk militær og tysk sikkerhetspoliti til stede. Jeg fikk beskjed om at fra kl. 24 natten til 10. juni var det innført "beleiringstilstand", ble det sagt, i Halse og Harkmark, og jeg fikk utlevert en del plakater, dat. 10. juni 1941. Disse fikk jeg pålegg om å slå opp på forskjellige steder i herredet ved midnatt, slik at oppslagene var på plass om morgenen. Plakatene hadde både norsk og tysk tekst. Den norske teksten lød slik:

Kunngjøring.

1. Fra og med i dag er det forbudt å ferdes i gater og lokaler i tiden fra 21 - 5 (sperretid i herredet).
Halse og Harkmark:
2. I denne tid er det forbudt å forlate husene.
3. Trafikkforbudet gjelder for all trafikk på et område av 5 km. regnet fra boligens grense.
4. Skriftlige utstedelser utstedes av ortskommandanten for den tuske forsvarsmakt til læger, sanitetspersonell, jordmødre, arbeidere i livsviktige bedrifter o.l.
5. Gate, lokal og trafikkforbudet gjelder ikke for politiet og tollvesenet.

6. Overtreddelse av disse bestemmelser forfølges på det strengeste.

Oslo, 10. juni 1941.

Reichskommissæren for de besatte norske områder
Terboven (sign.)

Noen begrunnelse for "kunngjøringen" ble ikke gitt og kunne ikke fåes. Onsdag den 11. juni kl. 9 morgen fikk jeg imidlertid besøk på mitt kontor av en tysk oberløytnant sammen med W. Herm. Weiss. Da fikk jeg meddelelse om at der skulle foretas en fullstendig evakuering av Om-land og Skjernøy skolekretser. Dette området omfatter gårdene Sti, Ausland, Mønnesland, Eskeland, Kige, Frivold, Tofte, Homsvik, Om-land og Tregde på fastlandet. På Skjernøy gjaldt det gårdene Rosnes, Farestad, Berge, Skjernøysund, Dyrstad og Valvik. Videre ble det gitt ordre til evakuering av beboerne på Ryvingen fyr og litt senere av Hatholmen fyr, samt av gården Røgevik under Ime skolekrets. Ordren om evakuering var jo i og for seg selv en forferdelig historie, men enda verre ble det da jeg fikk beskjed om at området måtte være rømet senest søndags kveld den 15. juni. Protester og forestillinger ble forsøkt, men som vanlig var det resultatløst. Jeg ble tvertimot beordret ut i distriktet straks sammen med den tyske oberløytnanten og Weiss for å gi befolkningen en foreløbig underretning. Med vanlig tysk grundighet ble det understreket at det ble å betrakte som sabotasje om evakueringen ikke var gjennomført innen utløpet av den fastsatte frist. Noe av det verste var at evakueringen selvsagt også måtte omfatte alle husdyr, så som hester, kuer, griser, sauer, høns, kaniner og rever. Særlig revefarmene voldt store bekymringer. Der var flere revefarmer innen området, og på Ausland var en særlig verdifull farm. Etter forskjellige forhandlinger ble det så endelig gitt tillatelse til at Gudmund Tregdes eiendom på Ausland (hvor nevnte revefarm var) og gården Mønnesland skulle undtas fra evakueringen. Forøvrig hadde tyskerne erklært at befolkningen kunne sette de eiendeler som de ikke kunne få med seg, inn i et avlåst rom i vedkommendes hus. Dette rom skulle så forsegles med mitt segl. For Skjernøys vedkommende skulle husenes ytterdører forsegles i det der ikke skulle henlegges soldater der. Det evakuerte området på fastlandet skulle belegges med 800 soldater.

Og så var det å gå igang med selve evakueringsarbeidet. Både nå og senere var kaptein K. Ro en uvurderlig hjelp for meg. Han var med hele tiden og sto bi både med "råd og dåd".

Det første som måtte gjøres var å få opptatt en fullstendig forteg-else over alle husstander som skulle evakueres, dens størrelse, husdyrbesetning o.l. Videre over hvilke husstander som kunne skaffe seg oppholdssted selv og i tilfelle hvor, og om dette også gjaldt besetningen. I løpet av formiddagen 12. juni var dette besørget.

Og så var det selve flyttingen. I Waldemar Mortensens hus på Tregde ble der innrettet et evakueringskontor. Til bruk for evakueringen ble rekvirert ca. 30 lastebiler fra Mandal og omegn. Her lå vi stadig i kamp med tyskerne. De var rasende for at vi tok bilene bort fra arbeidet på flygeplassen, og det gikk så langt at jeg en tid måtte ha en mann i uniform stående ved Standard Tappestasjon i Mandal og rett og slett gi lastebiler som han fikk fatt i, ordre om å kjøre til Tregde. Til transport sjøverts ble benyttet i alt 7 fiskeskøyter. Vi hadde særlig bekymringer med transporten sjøverts. Med vanlig konse-kvens hadde tyskerne fra 10. juni sperret sjøområdet vestenfor Skjernøy. Også fra Skjernøy måtte derfor all transport foregå over Tregde, når det ikke gjaldt evakuering til distrikter ved sjøen østenfor Skjernøy. Til bruk ved administrasjonen for evakueringen holdtes stadig 2 drosjebiler og en motorbåt til disposisjon. Til evakueringen måtte en i enkelte tilfeller endog benytte sykebil.

Forts. i neste nr.

I d
bla
hav
ti
den
man
mid
sal
føl
kræ
lad
liv
med
den
Jo,
Stj
mor
gaar
som
salt
kan
ende
Heru
kold
og b
digu
dal,
var
vild
kind
ter
skol

Det
gikk
veir
der
mer
bein
For
det
alt
jeg
for
Hjem
var
skal
ude.
udsk
om h
kom
du s
Djup
myr,
ver
kom
ter.
Amer
lidt

SKJÆRGAARDSBREV.

I dag ligger sjøen stille og blank. Ikke engang den vanlige havbris midt på dagen kan komme til. Solen tar rent magten fra den. For den bager og steker, saa man helst maa krybe i skjul ved middagstider. Men luften er saa salt og frisk, dukan ligefrem føle at du suger i dig nye livskraften ved hvert aandedrag. Og lad saa solen steke, den er jo livskilden; men alt som ikke har med livet at gjøre, maa vige for dens undergjørende magt.

Jo, her er deilig herude paa Stjernø nu. Som en veldig fuglemor ligger den herude i skjærgaardsranden med "øer omkring som fugleunger". Og sjøen er saa salt, og bukten saa lun, og du kan tro at bad virker forfriskende.

Herude burde det være en feriekoloni for blege, underernærte og blodfattige barn. Vi har heldigvis ikke mange av dem i Mandal, men vi har dem da, og her var nettopp pladsen for dem. Her vilde snart rosen blomstre på kinden, og de vilde vinde kræfter til vinterens anstrengende skolearbeide. -----

Det var en travel uge, den som gikk nu. Skarpeste høilinga, og veiret var trygt og godt, saa der blev kjørt på alt hvad remmer og -- nei, ryg og armer og bein kunde greie, og vel saa det. For her er rent kappestrid, saa det gaar helst paa spreng. Og alt maa paa ryggen herude hvor jeg er, og lange veier har de for det meste.

Hjemmejordet var færdig, og nu var det "Myran" igjen. Og jeg skal si det vrimlet av folk herude. Gaardene er ikke ordentlig udskiftet, og stykkerne ligger om hverandre, saa nesten alt kom i høi med en gang. Og hvor du saa, i Storemyra, i Graaskjær, Djupedalen, Tottemyr eller Fiblemyr, folk var det over alt, river fegtet i luften, og byrene kom rullende ind fra alle kanter. Her er en del spreke Norsk-Amerikanere hjemme, og de orker lidt, saa det gik som en dans

opover bakkerne. En del, særlig av kvindene, ser noget forslidte ud, og det er ikke rart, for de sliter haardt baade vaar og høst. Men tror du de griner og klager, saa trur du feil. Det er bare smilende ansigter hvor du snur dig, og et venlig ord eller en spøg faar du, om du passerer en av dem, og det om svetten bogstavelig talt hagler av dem.

Det er saa velsignet at ferdes mellom disse jevne, ligefremme mennesker, der igrunden er saa tilfredse og lykkelige. For det gir de indtrykk av at være.

De stiller ikke de store krav til livet, og derfor skal der ikke saameget til for at tilfredsstille dem. Aarsfortjenesten er ikke stor, det er sikkert, saa er flokken stor, er det ikke greit at holde det gaaende. Men de har lært at indrette sig etter forholdene og finde sig tilrette i sine kår. Og som de elsker det lille vakre hjemmet sit! Det er deres Paradis, hvor de henter ny kraft til det slitsomme liv paa sjø eller land.

Jo, her er gildt at være, hvile for sindet, ro for slitte nerver. Jeg reiste øst og jeg reiste vest, men her fant jeg den beste feriestasjon. Og faar jeg nogengang raad til at bygge mig en sommerbolig, saa maa det bli her. Jeg har alt seet ut tomtene. Paa Knibetøtten skal hytten staa, med veranda ud mod Rosnesvaagen. Det skal bli deilig at sitte om eftermiddagen med "Samleren" og en lang pipe. Jeg synes alt jeg ser hytten med de oljede vegge og vildvin og roser foran. Men nu har jeg nok et basketag med min kjære ven Andreas. For det er vel et spøragsmaal om han vil være af med jordbeten.

Ja, og saa var det pengerne ja. Det blir kanskje det værste taget aligevel. Men jeg får leve i haabet og - ta noget af glæden på forskud, saa varer den lengere.

Høimengden ser ud til at bli tilfredsstillende, saan omtrent et middelsaar, og baade havren og poteterne staar storartet. Men

nu tørster det efter regn alt-sammen.

Laksefisket er på det nærmeste slutt, og det blev som vanlig de sidste aar daarligt - for de flestes vedkommende. Mange af fiskerierne lønner det sig ikke at drive lenger. Makrellfisket på sjøen blev ogsaa en ren skuffelse iaar, det var saa lidet fisk. Nu setter man sin lid til nodfisket, og mange øine speider

Just når dette ble skrevet, vet vi ikke, men det var i den tid de ennå brukte gotiske bokstaver, så det må være ganske mange år siden.

Vi står igjen foran et årsskifte og tiden er derfor inne, Kjære lesere, til å minne om kontingen-ten for kommende år. Vi har snakket litt om å sette den opp, alt blir jo som kjent dyrere. Men vi er blitt enige om å holde på de samme kr. 10.- og \$ 2.- og tror at det holder, hvis bare alle betaler. Det skal jo helst ballansere, og det gjør det bare

udover fjorden efter makrellstim nu om dagene. Maatte det saa sant lykkes dem at kunne øse dyktig op af havets rigdommer. Der er nok at ta af. Jeg skulle af ganske hjerte unde dem det. Da vil solen spille endny livligere mellom aspens blade, paa Vaagens smaabølger og de hvide husvegger, og glæden og tilfredsheden vilde straaale ud fra de brunbarkede fjes.

Paulus Valvik P. V.

hvis altså alle betaler inn. Vi vedlegger postgiroblankett i dette nr. og ber at dere ikke legger den vekk til en senere anledning, men at dere ekspederer den pr. omgående. Vi sier takk for hurtig reaksjon. Over i USA er det altså vår kontakt der som ordner det for oss, og vi tror at ogsaa hun vil være glad for a quick response. -----

SMÅNYTT FRA ØYA.

Det begynner å ta seg noe opp med dyre- og fugleliv her på øya, for ikke å snakke om veien fra Tregdekrysset og ned til brua. Utallige er de gangene elgen er blitt observert på den streknin-gen, likeså rådyr. Og på øya er det observert både orrhane og røyer og helt i det siste en tiur som er nesten tam. Ellers er det en del harer og rådyr. Kan hende opplever vi det igjen som var nesten daglig for 25 - 30 år siden, tidlig på våren å se og høre, orrhanen spille på Kjødneheia eller på toppen av Dyrstadheia.

I forbindelse med dette må vi nevne at vi er blitt kontaktet av noen grunneiere her ute som ber oss skrive litt om den (ulovlige) jakten som foregår på deres eiendommer. De mener det burde være en selvfølge at ingen driver jakt på andres eiendom uten grunneierens tillatelse. Den be-

stand av rådyr, hare og skogsfugl, som nå finnes, burde få leve i fred, da de ikke er til skade for noen, men derimot er en stor opplevelse og glede for dem som møter dem ute i naturen. Så kjære jegere: La dyrene få leve, i hvert fall på andres eiendom. -----

Vi var plaget av en sterk brun-farve i sjøen i slutten av sept. og noen dager ut i okt. Det var så mørkt som kaffe og det var uråd å se mer enn noen få tommer ned i vannet. Fisk, som folk hadde liggende i sankekister til hummeragn, strøk med, ja selv berggylta måtte gi opp. Krabbe og hummer så dog ut til å greie seg. I følge havforskerne var det en brunalge som opptrådte i enorme mengder, og det var en plage langs hele Sørlandskysten. Vi har hatt det et par ganger før, men kanskje ikke så utpreg-et som denne gangen. -----

Ever
i h
da
sin
tim
mote
vann
eleb
lagr
akte
tau,
i pr
ut,
klar
skru
ten
te ø
fon
en f
kom
et h
var
tuas
pass
I. Dy
veser
blit
å kor
hold
sin
en la
ner
de ar
veser
stein
sener
og fa
i Dy
Det
av ø
de ur
hold
i en
at "c
kan u
hvis
den s
være
i en
trafi
aner
en si
den b
over
tenke
er he
så ha

Even Christensen, Valvik hadde i høst en litt nifs opplevelse da han alene dorget makrell med sin nye plastsjark på Revet, 6 timer av land. Plutselig stoppet motoren, og da han så etter sto vannet opp i motoren og over det elektriske anlegget, som var ødelagt. Det viste seg at en luke akter i båten - som brukes når tau, garn osv. har satt seg fast i propellen - hadde skrudd seg ut, og vannet fosset inn. Han klarte, etter mye strev, å få skrudd luken på, men da var båten halvfull av vann, og han måtte øse for livet. Over VHF-telefon fikk han tilkalt hjelp fra en fiskeskøyte fra Risør, som kom og fikk sleper ombord og tauet han inn til Mandal. Heldigvis var været bra, ellers junne situasjonen blitt kritisk med så pass liten båt langt til havs. --

I Dyrstadvåa har Statens Havnevesen mudret opp slik at det er blitt dypt nok for en skøyte å komme inn. Jan Øystein har holdt og bygget ny brygge til sin skøyte "Merceno" og har hatt en lekter til å slå ned jernskinner til en lang pir. Nå benyttet de anledningen til å låne havnevesenets utstyr, til å fylle stein i denne piren. Så vil de senere støype dekke på toppen og får dermed en fin brygge inne i Dyrstadstranda. -----

Det er blitt hevdet at enkelte av øyas bilførere - særlig blandt de unge - har en tendens til å holde for langt over mot venstre i en venstresving. Med andre ord at "de snyter svingen". Dette kan unektelig være litt farlig hvis de møter en bil, nettopp i den svingen. Moralen må altså være: Hold godt til høyre, også i en venstresving, - motgående trafikk dukker opp når en minst aner det. ----- Forøvrig må en si at det har gått bra her ute, den bratte og kronglete veien over øya til tross. Og når en tenker på at det er minst 70 biler her ute + all turisttrafikken, så har uhellene vært forholdsvis

få, og mest begrenset til materielle skader. -----

Igjen er en redningsskøyte - "Olav Ringdal Jr." blitt byttet ut med et nyere stålfartøy som heter "Hagbart Waage" som er bygget i 1966 og er på 75 fot. "Olav Ringdal" er det eldste og eneste trefartøy i flåten og vil bli skiftet ut av flåten som ikke så lenge. For tiden ligger det ingen skøyte ved Krambubrygga da "Hagbart Waage" ligger som avløsningsfartøy på Fedje ved Bergen, mens den fast stasjonerte skøyten der er på verksted. Den har vært borte siden midt i oktober. Krambubrygga er forresten belagt, da det 90 fots store fiskefartøyet "Havblikk" ligger der. Det er en av mannskapet på redningsskøyta som leier det. -----

"Hagbart Waage" lå på Fedje under storstormen den 24/11, og var også ute på oppdrag den dagen. Etter hva en av mannskapet, Per Syvertsen, forteller var det litt av en tur. Men de greide sitt oppdrag - å taue en båt med maskinskade i trygghet. - Et slikt hav kan en alminnelig "Godversseiler" vanskelig sette seg inn i. -

Sigvald Berge døde plutselig den 15/9. Han hadde følt seg helt frisk og var på skolehuset og stemte bare dagen før. Sigvald var kjent av alle her ute som vår postmann gjennom mange, mange år, ja faktisk i et halvt århundre. Og gjennom hele denne tid kom posten trygt og sikkert fram. Han sluttet sin tjeneste i 1974, og vi hadde i den forbindelse en mer utførlig omtale av ham (Skj.p. 2/74). Han tilbragte tiden siden da som pensjonist. Vi lyser fred over hans minne. -----

Det har vært holdt menighetsrådsvalg på Skjernøy nå i høst og følgende ble valgt: Henning Jensen, Henry Abrahamsen, Laila Gabrielsen og Roald Syvertsen, med Vigdis Hågan Walvick som 1. varamann. -----

Arbeidet i industrien er ikke så sikkert som det var for noen år siden. Bl.a. er Mandalsbedriften Westamarin (tidl. Westermoen Hydrofoil) nesten helt innstillet. Der arbeidet 7-8 Skjernøyfolk der og de er nå stort sett arbeidsledige. (Kanskje et par er leid bort til andre bedrifter). Bl.a. jobbet vår medarbeider Georg Walvick der. Om den kan komme i drift igjen over nyttår er uvisst, men en får jo håpe på lysere tider. -----

Vi vil også denne gang ønske en ny familie velkommen til øya. Det er Else og Kjell Grøsfjeld og deres to barn, Kjell Erik 8 år og Stine 5 år. Else er datter til Sigvald og Anna Berge og de flytter nå hjem til hennes mor på Nedre Farestad. -----

Vi vil gratulere Astrid og Svein Hetland med en pike som ble født i august og likeså Karin og Torvald Abrahamsen med en gutt, som ble født like etter. De bor begge i Valvik og begge hadde barnebåp i kapellet søndag 8. nov. De fikk navnene Heidi og Stian. Samme dag ble det også tatt i bruk et nytt dåpsrituale i kapellet. -----

Den 14/11 giftet Arild Jenssen og Anne Karin Flåt seg. Vielsen foregikk i kapellet. Det var en av de meget skjeldne fine dagene i høst, så den var de heldig med. Arild er gammel Skjernøymann, mens Anne Karin kommer fra Konsmo. De vil foreløpig bo i Imefeltet, men planlegger å bygge på øya. Vi ønsker dem hjertelig til lykke. -----

UNGDOMSFORENINGENS UTLODNING 27. mars 1982.

Også til neste år satser vi på gaveutlodning. Komiteen er takknemmelig for alle gaver. Sist ble tilstrømningen av gaver over all forventning, og vi håper på dette til neste års utlodning. Har noen ideer eller planer for hva de vil gi, er komiteen takknemmelig for tips i god tid for hjelp i planleggingen. På forhånd takk. Komiteen. ---

Vi hører at teatergruppen er i gang med å innøve en ny Skjernøyrevy. Vi gleder oss til å se og høre den, og ønsker deltakerne til lykke. -----

Som det står i visa om mannfolkene på Farestad ".... I ruskevær, de hjemme er, de sender ut kjerringa". Vel, nok om det. Kari Pedersen har vært med Paul i hummerbåten som den fullbefarne fisker. Og hun har greid seg godt, i både maks- og ruskevær, og som bekjent har det vært mest av det siste nå i høst. -----

Vi har vært inne på julefesten. De har i år oppnevnt en egen komite som vil forsøke å engasjere andre til å være med å lage en hyggelig fest. Vi ønsker dem lykke til. -----

Været er et stadig tilbakevennende tema, men været i høst er virkelig en omtale verd. - Vi sluttet av forrige nr. med at vi hadde tørke. Det varte til den 13. sept. Da åpnet himlens sluser seg, og de har mer eller mindre vært åpne siden da. Vi har fått noe enormt med nedbør, særlig første måneden, men det regner mer eller mindre trutt enda. Regnet er en ting, men så mye kuling og storm som i denne høst skal en lete lenge etter. Den 7.-8. okt. hadde vi en sjø som mange mener vi må tilbake til 4. nov. 1957 for å finne maken til. Og nå den 24. nov. hadde vi en storm som vi håper blir den siste i denne omgang. Det blåste full storm med orkanbyger. Selv om sjøen ikke ble så voldsom, var det ikke mye av Kråka som var over vann. Ja det har i sannhet vært en urolig høst, skjelden mer enn en sammenhengende fin dag. - Hva vinteren vil bringe oss, kan vi bare undres over, men skal vi få samme nedbørsmengden med snø, da kan vi bare begynne å smøre skiene. Men la oss ikke ta sorgene på forskudd, for nå stunder det mot jul. Vi går inn i advent og lysene tennes i de mange hjem. De sprer glede og trøst i tilværelsen og vil så gjerne lyse opp i vårt hjerte og sinn.

Skjernøypostens redaksjon sier takk for i år, og ønsker alle sine lesere, hvor enn de måtte befinne seg, en riktig gledelig og god jul og et godt nytt år. \